

partiet ud på, at man skal give tilskud årligt til 3 par hoftebeskyttere. Vi har konkret foreslået en 50 pct.'s tilskudsordning, men kan der skabes flertal for en anden procentsats, er vi selvfølgelig indstillet på at se på det.

Det, der også er væsentligt, er kriteriet for, hvornår man så kan få tilskud til disse hoftebeskyttere. Ja, det skal selvfølgelig være, hvis det er sådan, at der er en væsentlig grund til det. Det skal jo ikke være sådan, at man uddeler hoftebeskyttere en masse til folk, blot de har passeret en bestemt aldersgrænse. Det er jo ikke det, der er tale om.

Hvis man ser forslaget, så fremgår det klart og tydeligt, at det skal være i et forhold, hvor det må anses for i væsentlig grad at kunne forebygge eller mindske skader ved fald, og her taler vi typisk om de ældre, som lider af knogleskørhed. Det er i de tilfælde, at man skal kunne gå ind, hvor lægen altså ordinerer hoftebeskyttere, og dermed kan man så få tilskud.

Men hele diskussionen drejer sig jo dybest set om, om Folketinget vil tage skridtet og sige, at det er bedre at forebygge end at helbrede. Vi har gjort det for en stor dels vedkommende, når vi taler om bilismen. Når vi taler om bilisterne, har vi jo via lovgivningen sikret, at en række af de sikkerhedsforanstaltninger, der er i biler, er afgiftsfritaget. Og hvorfor har vi det i Folketinget? Ja, det har vi jo ganske enkelt, fordi vi synes, det er en god idé at udstyre bilerne med sikkerhedsudstyr. Så skal man i hvert fald ikke også opkræve afgifter af det, sådan at det bliver dyrere end højest nødvendigt.

Med andre ord er der også her tale om en form for tilskud. Så når vi kan gøre det på det ene område, bør vi også kunne gøre det på et andet område. Og specielt på et område som det her, der er så veldokumenteret. Måske ikke i så høj grad i Danmark, men hvis vi går bare lidt uden for Danmarks grænser, så er det i hvert fald veldokumenteret, at man kan spare en række ældre mennesker for at få disse pinefulde hoftebrud, og at der oven i købet ligger en økonomisk besparelse i det. Derfor havde vi håbet på, at Folketinget ville se noget mere velvilligt og positivt på det her forslag, end tilfældet er.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hr. Tom Behnke gør et behjertet, men ikke særlig vellykket forsøg på at tale sig uden om den

problemstilling, som jeg på vegne af Det Radikale Venstre forsøgte at rejse.

Der er jo ingen, der er uenig i, at vi gerne vil forebygge. Det nævnte jeg også. Der er ingen, der er uenig i, at vi gerne vil gøre det godt, og at vi gerne vil det bedste. Deri er det sådan set meget besværligt at blive uenig med selve den målsætning, som Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti og CD rejser, eller som er en del af deres forslag.

Men det, mit spørgsmål gik på, og som jeg mangler et svar på, er stadig væk: Er det den nye måde at gøre det på fra bl.a. Fremskridtspartiets side, at hver gang man opdager, at her er et sted, hvor kommunerne ikke gør det, de burde gøre, hvor de ikke tænker økonomisk rationelt nok, fordi de her altså kunne spare penge ved at forebygge, så tager staten over, så løser vi problemet, og på den måde kan kommunerne slippe uden om at tage prioriteringsdebatten? Er det den vej, Fremskridtspartiet ønsker at gå?

Det var det spørgsmål, jeg gerne ville have et svar på.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Anders Samuelsen spørger, om det er rimeligt, at Folketinget og dermed staten går ind og dikterer kommunerne at gøre noget, som kommunerne i forvejen burde gøre.

Lige præcis på det her område har kommunerne ingen forpligtelse til det her. Kommunerne bør ikke gøre det her, for det fremgår ikke af lovgivningen, at kommunerne skal gøre det.

Tværtimod er vi jo i den situation – og det er min påstand, det kan vi undersøge nøjere under udvalgsbehandlingen – at kommunerne mangler regulær lovhjemmel til at gennemføre det her. Man kan gøre det i forhold til de pensionister, som har ondt i økonomien i forvejen, og som man kan give tilskud til enkeltudgifter. Der vil jeg tro man kunne gøre det, og det gør kommunerne så også i nogle tilfælde, men skal man gøre det her som en generel ordning i forhold til alle de ældre, der har behov for en hoftebeskytter, er det min klare overbevisning, at kommunerne mangler lovhjemmel. Og derfor er vi i Folketinget nødt til at ændre loven, sådan så kommunerne kan gøre det.

Men hvis det er dér, vi kan lande med det her forslag, at vi får indrettet en lovgivning, sådan at kommunerne i hvert fald får en mulighed for at gøre det her, o.k., så er vi nået halvvejs. Hvis